

Разядена повърхнина на алуминиевъ предметъ. Бѣлятъ прахъ е отъ алуминиевъ окисъ.

постоянно съ алуминиеви предмети, но никой отъ насъ не е виждалъ алуминий.

— Какъ така? Защо?

— Защото алуминиятъ е единъ невидимъ металъ. Въ момента, когато го разрѣжемъ, когато го остържемъ, неговата повърхностъ мигновено се покрива съ тънка корица, тънка ципица отъ алуминиевъ окисъ. Тая тънка ципица, именно, не позволява никога да видимъ повърхнината на истинския металъ; тая тънка ципица прилепва много плѣтно до метала и го предпазва отъ разрушителното действие на въздуха.

Ако по нѣкакъвъ начинъ успѣемъ да разкъсаетъ тая нѣжна, тънка предпазна покривка, ние ще наранимъ метала, и той „ще се разболѣе“. Такава „рана“ върху алуминия можемъ да отворимъ съ капка живакъ. Опитътъ е много лекъ, и всѣки отъ насъ може да го направи. Въ случая трѣбва да вземемъ стари, непо-